

Even afstappen: Innsbruck (foto links) lijkt opgetrokken uit porselein. Uit de vele bronnen langs de fietsroute komt heerlijk, helder drinkwater. Tussen Schwaz en Breitenbach zijn huizen tegen de berg aan gebouwd. Imst (foto hiernaast) is een typisch Tirols dorp, met sierlijk beschilderde boerenwoningen.

uit & thuis

■ WANNEER

Beste tijd om langs de Inn te fietsen is van april tot oktober.

■ DE REIS

Transavia vliegt ook 's zomers op Innsbruck, retour vanaf €135. transavia.com
Vanaf de luchthaven kun je per bus of trein (ivb.at) naar een startplaats van de Innradweg. De beschreven 5-daagse Tiroler Schmankerltour, georganiseerd door Michael Bär, begint in Zams en is te boeken vanaf €459 p.p. radurlaub.com.

■ FIETSVERHUUR

Wie op eigen gelegenheid langs de Inn wil fietsen, kan fietsen huren. inntour.com. Als de route te zwaar of te lang blijkt, kun je met een speciaal kaartje met de fiets de trein in.

■ VERBLIJF

Langs de Innradweg, of er vlakbij, liggen diverse Wirtshauser (familiehotels) die zich hebben toegelegd op de Tirolse culinaire cultuur.

De rivierbedding is de enige ontsluiting in het bergachtige landschap. En om die paar platte kilometers wordt gestreden: niet alleen de rivier met het naastgelegen fietspad moet erdoorheen, ook de trein en de auto's maken er gebruik van. Daardoor fiets je het ene moment over een bergpad in lommerrijke omgeving, en liggen er het andere moment een spoorlijn en een snelweg links van je.

De rivier is hier breder en ook minder woest. En de Innradweg mag op dit stuk dan echt van polderkwaliteit zijn – plat, met weids uitzicht –, de tocht gaat richting Innsbruck en dat is een beruchte 'windvang'. Door de rijen aaneengesloten bergen waait het rond de Oostenrijkse stad altijd enorm – en ook dat is polderkwaliteit.

Innsbruck ligt er goeddelijk bij. De grote panden in pasteltinten lijken opgetrokken uit Wedgwood-porselein. Als de fietsers de beroemde *Innsbruck* (brug) oversteken, valt weer op hoe machtig de rivier zich laat horen. Ruisen kan het niet worden genoemd, het lijkt meer op bulderen. En kijk, in de snelle stroom passeert een hele boom. 's Avonds laat het fietsgezelschap zich het maal in Das Weisse Roesl

Op het menu staat vanavond Topfenblatteln.

goed smaken – die 30 kilometer in de benen laten zich voelen. En je moet ervan houden, maar de *Speckknödel* ④, deegballen met spekwortjes in bouillon, gaan er wel in. Daarna iets typisch voor de streek: *Topfenblatteln* ⑤, gefrituurd bladerdeeg met suiker en appel en zuurkool, een zoet gerecht dat als hoofdmaaltijd wordt gegeten.

De volgende ochtend leidt Michael de groep naar de voorstad Wattens. Op een groot bedrijventerrein ligt daar de Swarovski-fabriek en het bijbehorende museum. Daar worden diverse bijzondere kristallen tentoongesteld en er hangen kunstwerken-met-kristalletjes die beroemde kunstenaars – Nicky de St.-Phalle, Keith Haring – speciaal voor het museum hebben gemaakt. In het museum bevindt zich ook de grootste Swarovski-winkel ter wereld.

Daarna gaat het weer verder, naar het 15 kilometer verderop gelegen Schwaz en daar is het alweer de hoogste tijd voor een hapje van het één of ander. Als eerste verschijnt een authentieke *Bretzel* ⑥ op tafel, een zoute broodkrakeling. Al snel volgt een bord *Bandnudeln mit Truthahnstreifen und Bärlauch* ⑦, tagliatelle met reepjes kalkoen in een sausje van daslook.

Het is nog steeds erg warm voor

Tirolse, en voor Nederlandse, be-gripen. Zo warm, dat ook Michael zijn helm afzet. Dan maar wat meer risico. De ultrafijne waterdruppeltjes die af en toe van de rivier opspatten zijn een aangename verkoeling. Bijzonder is dat sommige stukken en zijarmen van de Inn ineens niet meer groen-grijs zijn, maar felblauw en wolkerig. Michael legt uit dat dit te maken heeft met de temperatuur: dit is water afkomstig van de gletsjers hoog in de Alpen.

Onderweg passeert de groep fietsers diverse meertjes, waarvan de grasstrandjes worden bevolkt door gasten van de diverse campings in de buurt. Deze gelegenheid laten de fietsers niet voorbijgaan: tot aan de zoom van de fietsbroeken waden ze door het koele water.

Maar ze moeten nog een eindje. Gasthof Schwaiger in Breitenbach is nog 35 kilometer. In de schaduwrijke tuin van het *Gasthof* gaat een flink glas Oostenrijkse bessensap er wel in. 's Avonds heeft de gastheer speciaal voor de fietstoeristen *Hattinger backhendsalat* gemaakt, een aardappelsalade met citroen en kip, gevolgd door onder meer een *Brennsuppe mit Zieger* ⑧, een bouillon met onder meer kummel, azijn, en kruidenkward. Het

zal de warmte zijn, in combinatie met het geaccidenteerde terrein, maar de kuiten schreeuwen om rust. De twee trappen naar de hoteltkamer zijn er twee te veel.

De dag erna staan er nog een luttele 25 kilometer op het programma, want het eindpunt van deze tocht is Kufstein, dat trots is op z'n wijn en de Festung Kufstein, een middeleeuws slot op 80 meter boven het stadje. Ernaartoe is het landschap vlak en heel erg groen. De tocht gaat over bruggetjes en door tunneltjes, af en toe moet een heuveltje geslecht. Op een kruispunt staat dat het nog 6 kilometer is naar het stadje; de contouren zijn al zichtbaar.

De wegen in het toeristische Kufstein gaan steil omhoog. Dat wordt lopen naar het slot. Op de terugweg omlaag naar het fietspad bieden de souvenirwinkels uitkomst tegen de pijnlijke spieren. Want behalve wijn maken ze in Kufstein ook *Murmeltiercreme*, 'das alte, bewährte Hausmittel' dat 'wohl tut und pflegt'. Belangrijkste ingrediënt: *Murmeltier-Öl*, marmottenolie. Of er ook werkelijk marmot inzit, geen idee; het ruikt vooral naar menthol, net als tijgerbalsem. En daar zitten, voor zover bekend, ook geen tijgers in. ■

